

Steder istedetfor 2 Dage om Ugen indskrænket til Middagstimerne paa den Tid, da de Børn, som ellers vogte Dvæg, ere frie derfor, naar Dvæget er i Huus. Paa andre Steder har man indskrænket den til een halv Dag om Ugen, nemlig fra den tidlige Morgen indtil Middag. Disse forskjellige Modificationer have imidlertid hidtil været afhængige af Skoledirectionen, navnlig af Provsterne, saaledes at man udsættes for, naar der stiftes Provst, der da ogsaa forandres Noget i den Skolegang, hvortil man er vant, og som har været afpasset efter Befolkningens Tarr. Det kunde vistnok være det Hensigtsmæssigste, at der blev truffet en saadan Bestemmelse, at Communalbestyrelserne fik nogen Indflydelse i denne Retning. Med Hensyn til det, som er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at Vintertiden skulde være den fortrinligste til Underviisningen, hvorimod Sommeren var mere adspredende, da troer jeg ikke, at det er saa ganske rigtigt. Det er et almindeligt Onske paa Landet, at smaa Børn maae søge Skolen om Sommeren paa den Tid, da det er tørt, da de om Vinteren ofte blive vaade om Fødderne og derved udsætte sig for Sygdomme, som de ofte i lang Tid ikke forvinde, og, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgk. (Tscherning) udtalte, om de istedetfor om Sommeren at lege med Kornblomster lege om Vinteren med Sneebolde, det kommer omtrent ud paa det; ja, jeg maa sige, at jeg foretrækker Kornblomsterne, da det jo er en Forstandsudvikling for Børnene, at de beskæftige sig med Blomster; jeg har selv prøvet paa, hvorledes man netop ved at undervise smaa Børn i Plantelæren, kan give dem en intellectuel Beskæftigelse, naar de ere ude paa Marken. Jeg troer saaledes, at det netop er i sin Orden, at de smaa Børn besøge Skolen om Sommeren, saaledes som Tilfældet hidtil har været, og at derimod de Store søge den om Vinteren, naar de ikke ere beskæftigede med Markarbejde, og jeg skulde derfor ønske, at vi kunde faae tilføiet en saadan Bestemmelse, hvorved det blev overladt Communalbestyrelserne at kunne lempe Skolegangen efter de bestaaende Forhold og Befolkningens Onske.

Formanden: Rigsdagsmanden for

Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har Ordet.

S. A. Hansen: Jeg frasalder Ordet.

Vindberg: Jeg skal blot i al Korthed tillade mig at gjøre opmærksom paa, at uagtet der er talt Meget i denne Sag, synes jeg dog, at det af alle Talere er forudsat, at vi alene her havde med Folketirken og dens Medlemmer at bestille, skjøndt vi aabenbart have en almindelig Skolelov for os, paa hvis Mangler vi søge at raade Bod. Vi maae nemlig erindre, at, efterat Grundloven har tilfagt Landet Religionsfrihed, saa vil det jo skee, hvad der allerede nu er Tilfældet, at der er Endeel, som ere udtraadte af Folketirken, som ogsaa have Børn, og om disse Børns Skolegang kan det ikke være længe, førend der maa fremkomme et alvorligt Spørgsmaal. Naar man skal have Religionsfrihed i Landet, gaaer det da an at tvinge de fra Folketirken udgaaede Forældre til at lade deres Børn gaae i en Skole, hvor der gives Underviisning i en Religion, som Forældrene aldeles ikke skjøtte om, thi, dersom de havde skjøttet om den, saa vare de ikke udtraadte af Folketirken, men det er endogsaa, saavidt mig bekendt, Tilfældet, at der fra Regeringens Side er en vis Tilboelighed til at ville tvinge saadanne Forældre, som ellers vilde have sørget for deres Børns Underviisning hjemme, til at sætte dem i Skole, og det er derfor vistnok paa den allerhøieste Tid, at Rigsdagen træder til, for idetmindste at træffe en saadan Foranstaltning, at den Tid ikke skal gaae altfor langt hen i Barnets Alder, inden Forældrene kunne faae den fulde Raadighed over det, og at, naar der er sat en Alder, som i Lovforslaget, til, at Barnet, naar det bliver 14 Aar, endelig kan slippe denne Skoletvang, saa bør der efter min Mening paa ingen Maade gjøres noget Forsøg paa, at det længere skal bindes paa en saa unaturlig Maade, som Forældrene og Børnene naturligviis maae hade og affhye. Forsaavidt der ellers i Lovforslaget er talt om, at man skulde stræbe efter at faae 2 Gange Confirmation og hvad dermed staaer i Forbindelse, saa er det aabenbart Noget, som ethvert Menneske i Landet maa være vel fornøiet med, og der kan Ingen have Noget derimod at indvende,